

ADRIANA MAYER veu

IGNASI JORDÀ clave

PAU BALLESTER percussió

LEONARDO LUCKERT viola da gamba

JUAN CARLOS DE MULDER arxillaüt

DAVID ANTICH flautes de bec, direcció

FLORILEGI

Esplendor musical en el Renaixement ibèric

Entre els s. XV i XVI València és converteix en la gran metròpolis cultural de la Mar Mediterrània, amb importants connexions polítiques i culturals amb ciutats com Nàpols i Barcelona. En aquest context cultural sorgeixen les figures del rei Alfons el Magnànim en el s. XV i la de Ferran d'Aragó, Duc de Calàbria i virrei de l'emperador en la cort valenciana al cor del s. XVI.

El rei Alfons el Magnànim, III de València, I de Nàpols, Sicília i Mallorca, II de Sardenya i IV de Barcelona, propicià el floriment de poetes i músics des de la seua cort aragonesa en Nàpols. El cançoner de Montecassino n'és una excel·lent mostra de l'esplendor d'aquesta cort.

Germana de Foix, Virreina i esposa del també virrei Ferran d'Aragó, Duc de Calàbria, disposava d'una capella musical excepcional, amb músics i compositors de primer nivell a la seua cort en València. Aquesta capella i l'activitat musical ingent que desenvolupava ens ha deixat un gran nombre d'autors i obres, algunes d'elles recollides en el Cançoner del Duc de Calàbria, conegut també com a Cançoner d'Uppsala. Aquest volum va ser recopilat en la cort dels virreis i va ser publicat el 1556 a Venècia, per Hyeronimus Scotto, un dels impressors més actius en esta època.

La música d'aquest programa és justament amb la qual aquestes corts renaixentistes gaudien cada dia, una música eclèctica i meravellosa que forma part de les nostres arrels musicals i que hem d'aconseguir que torne a enlluernar els auditoris.

Juntament amb El Cançoner del Duc de Calàbria, incloem obres mestres d'altres cançoners coetanis. En moltes ocasions trobem les mateixes obres en diverses fonts i no hem volgut perdre l'ocasió de mostrar la riquesa musical dels diversos regnes renaixentistes d'aquella època daurada.

David Antich

Diferencias sobre el canto de La Dama le Demanda. Antonio de Cabezón (1510-1566)

Alle Stamegne. Cançoner de Montecassino (s. XV)

Recercada primera/ Improvisación sobre el “Passamezzo moderno”. Diego Ortiz, 1553.

Bella de vos. Cançoner del Duc de Calàbria (S.XVI).

Vesame y abraçame. Cancionero de Palacio (s. XV).

--

La Spagna . Anònim (1480)

Con qué la lavaré. Cançoner del Duc de Calàbria.

Recercada sobre el “Passamezzo antico”. Diego Ortiz.

Nunca fue pena mayor. Juan de Urrede. Cancionero de Segovia (S. XV)

Falalalan. Cançoner del Duc de Calàbria, 1556.

De tous biens playne. Cançoner de Montecassino / Alexander Agricola (1445-1506)

Ay de mi que en tierra agena. Cançoner del Duc de Calàbria

Recercada / Improvisación sobre el “Passamezzo antico”. Diego Ortiz, 1553.

Amor tu non me gabasti. Cançoner de Montecassino.

Falalalan. Cançoner del Duc de Calàbria, 1556.

--

De tous biens playne. Cançoner de Montecassino / Alexander Agricola (1445-1506)

La Alfonsina. Johannes Ghiselin (fl. 1491 - 1507)

Si no os hubiera mirado. Cançoner del Duc de Calàbria

Recercada Octava / Improvisación sobre La Folia. Diego Ortiz, 1553

Soleta soc jo ací. Anonymous, Cançoner del Duc de Calàbria.

Pase el agoa. Cançomer de Palacio s. XV.

David Antich

Concertista i professor de flauta de bec. Sota la direcció del mestre Agostino Cirillo obté el títol superior de flauta de bec amb les màximes qualificacions i diversos premis.

Realitza cursos d'especialització de música antiga i barroca en l'estat espanyol i en països de la Unió Europea amb professors com Ricardo Kanji, Aldo Abreu, Bart Coen i Josep Maria Saperas entre altres.

Ha realitzat gires de concerts en nombrosos països de la Unió Europea, Europa de l'Est, Àsia, Àfrica, EUA i Amèrica del Sud. Ha gravat per a Canal 9, TVE, Tv3, RNE, Catalunya Ràdio i per a diverses televisions i ràdios asiàtiques, nord-africanes, europees i americanes, actuant en els principals cicles i festivals de música antiga i barroca (Utrecht, Fes, Lió, Paris, Roma, Amsterdam, Mèxic DF, New York, Xangai, etc).

És membre fundador del Bach Fussion Ensemble, i del projecte Mediterrànic Consort, que actualment dirigeix.

Col·labora regularment amb grups de música antiga com Capella de Ministrers, Harmonica Sphaera, Orquestra Barroca La Dispersione, Harmonia del Parnàs, Speculum, Musica Ficta. Ha portat a terme òpera barroca amb l'Orquestra de la Comunitat Valenciana al Palau de Les Arts. Té projectes oberts amb grups d'avantguarda com Amores, grup de percussió.

El seu treball discogràfic inclou prop de 60 discos de música medieval, renacentista i barroca, sent molts d'aquests registres reconeguts i premiats per la crítica internacional en premsa especialitzada.

Ha treballat amb companyies de dansa contemporània (*El Lamento de Tristano*, amb Lais dansa-Toni Aparisi i amb Santiago Sempere) i en espectacles teatrals (Cancioner de Palacio, amb Àlex Rigola, Les Comèdies Bàrbares, amb Bigas Lluna, Els viatges del Tirant, amb Juli Leal entre altres).

Publica conjuntament amb Carles Magraner l'edició crítica de l'òpera de Vicente Martín i Soler "*El Tutor Burlat o La Madriunya*". Publica regularment també, llibres d'estudi i materials didàctics amb editorials valencianes, també articles sobre pedagogia musical en revistes especialitzades com Participación Educativa (Ministeri d'Educació), revista ANPE, Doce Notas, Música i Educació, Eufonia, etc.

És professor en diversos cursos de música antiga i ha estat convidat a impartir classes magistrals, cursos de flauta de bec i música de cambra en conservatoris espanyols i cubans. Imparteix cursos de formació del professorat per a la Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana i per a altres institucions. Forma part de l'equip docent del Conservatori Professional de Música de Torrent de Música de Torrent, centre en el qual imparteix l'especialitat de flauta de bec.

 MEDITERRÀNIA
CONSORT

Contacto

info@davidantich.com
www.davidantich.com